

PRIČE BEZ RIJEČI: INOVATIVNE METODE PRIPOVIJEDANJA

Matea Žilić, Gradska knjižnica Slavonski Brod

Priče bez riječi: Inovativne metode pripovijedanja ciklus je radionica provedenih u Gradskoj knjižnici Slavonski Brod u razdoblju od listopada 2024. do lipnja 2025. godine. Cilj projekta bio je istražiti kreativne načine pripovijedanja izvan klasičnih tekstova i knjiga. Pripovijedanje je važno jer je ono platforma za povezivanje ljudi, izražavanje emocija i čuvanje kulture. Ono što pripovijedanje čini posebnim alatom pričanja priča je upravo intermedijalnost. Priča se može realizirati različitim medijima, poput oblikovanja cvjetnih aranžmana, slaganja elementa hrane u tanjur, pokreta, mode, glazbe, fotografije, taktilnih instalacija i *body arta*. *Priče bez riječi* pokazale su kako priče nisu ograničene samo na tekst i knjige, već mogu biti ispričane na mnogo inovativnih i različitih načina.

Svaka radionica jedinstven je pristup pripovijedanju, poticanje polaznika na istraživanje i razvijanje vlastite kreativne metode izražavanja priča. Ovaj ciklus radionica u knjižnici kreiran je s ciljem proširivanja shvaćanja pripovijedanja i poticanja kreativnosti u svim oblicima. Ciklus je obuhvaćao osam predavanja/radionica. Prva je bila *Modna priča* održana u listopadu 2024. godine u suradnji s krojačkim salonom i butikom *Dada i Dunda* te Brodskim ekološkim društvom - BED. Publika je imala priliku čuti kako tkanina može postati moćno sredstvo pripovijedanja priča, nadilazeći riječi i dodirujući nas na potpuno nov način. Nakon tkanine, uslijedila su dva predavanja vezana uz vrtlarstvo i aromatično bilje. *Vrtlarska početnica* Andreje Vugrinović i *Aromatično bilje* Vehida Ibrakovića otkrili su nam priču o povezanosti ljudi i prirode. Tihim jezikom zemlje, biljaka i okoliša, naučili smo slušati, pričati i implementirati priče o održivosti, prilagodljivosti i harmoniji života s prirodom. Ukoliko poštujemo priču prirode, ona nas nesebično daruje svojim plodovima.

| *Priče na tanjuru*

Jedan od tih plodova je i hrana. Poznata brodska kuharica Jozefina Birindžić unijela je svojim pričama mirise koji su putovali cijelom knjižnicom. Međutim, nije sve ostalo na priči. Jozefina je publici pripremila degustacije te otkrila da se priča nalazi i u okusima i mirisima.

Projekt *Priče bez riječi* bio je namijenjen svim uzrastima, stoga ne čudi što su upravo *Vremenaste priče* Zorana Vakule okupile sve one željne slušanja o oblacima, kiši, suncu i našem planetu koji je neiscrpan izvor priča.

A naš planet, osim plave boje, krasi i mnoštvo drugih boja, a za to je zaslužno i cvijeće. Što koji cvijet znači, kada se i kako uzgaja te kako zajedno s drugim cvijećem stvara nove priče, objasnila nam je cvjećarka Kristina iz Cvjetnog studia *PEpe*. Prostor oko naše publike ispunila je rapsodija mirisa svježeg i suhog bilja, a publika je imala priliku svjedočiti tome da svaka cvjetna kompozicija uistinu poziva na vlastitu interpretaciju. „Recite nam svoju priču, a mi ćemo je pretvoriti u buket“, citat je koji potkrepljuje kapacitet kreacije koju nosi priča.

Kao što cvijet/cvijeće može pričati lišeno slova i riječi, tako se i umjetnost može izraziti u tišini. U područje neverbalne komunikacije uvelo ih je predavanje organizirano u suradnji s *Tattoo studiom* iz Slavenskog Broda. Tattoo majstori Renato i Maja Duspara naveli su korisnike na promišljanje o temi tijela kao platna osobnih priča. Ljudi na različite načine bilježe svoje priče. No, dok su tetovaže tragovi koji se vide izvana, u lipnju 2025. korisnici Knjižnice i svi ostali zainteresirani imali su priliku prisustovati predavljanju knjige *Cvit samoće* autorice i umjetnice Nere Stipčević. Nera ih je nježno vodila prema unutarnjim zapisima, onim ispisanim redcima koji se ne iscrtavaju na koži, već u mislima i osjećajima. Ovaj interdisciplinarni multimedijalni umjetnički projekt u hibridnoj formi, spojio je elemente drame, poezije, glazbe i na atipičan način otvorio prostor za art-terapijski dijalog.

| *Cvit samoće*

Priče bez riječi, za Knjižnicu i za korisnike, nije bio samo projekt, nego proces – vođeno putovanje na kojem su svi zajedno istraživali granice izraza i tišine. U spoju pokreta, slike, tijela i riječi otvarao se prostor za nova značenja i susrete. Ono što ostaje nakon svega nije samo sjećanje na radionice, nego dublje razumijevanje da svaka osoba, stvar, pojava u sebi nosi priču vrijednu slušanja i onda kada sredstvo pričanja/pripovijedanja nisu riječi.